

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL #####
SECȚIA PENALĂ
DOSAR NR.####/###/2021

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de ## ## 2024

Instanța constituită din:

-**Complet de judecată** ###-#####:

Președinte

#####-Președinte

Judecător

#####

-Grefier

#####

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public – procuror #####- din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel #####

Pe rol fiind soluționarea apelurilor declarate de **PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA #####**, inculpații #####, ## ##.##### și persoana vătămată ##### ## împotriva sentinței penale nr.#### din data de ## ## 2023, pronunțată de Judecătoria ##### în dosarul penal nr.####/###/####.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în conformitate cu dispozițiile art. 369 Cod procedură penală. în sensul că toate afirmațiile, întrebările și susținerile celor prezenți, inclusiv cele ale președintelui completului de judecată, au fost înregistrate prin mijloace tehnice audio.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru apelanții inculpați ##### și ## ##. #####, apărător ales, avocat #####, lipsă fiind apelanta persoană vătămată ##### ##.

Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei. după care:

*Instanța, raportat la solicitarea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu hotărâre pentru dezlegarea unei chestiuni de drept formulată de inculpații ##### și ## ##. #####, prin apărător, o respinge în forma în care a fost solicitată, respectiv dacă procurorul este sau nu organ de control, apreciind că din interpretarea coroborată a dispozițiilor legale rezultă extrem de clar această defalcare din cuprinsul legii a noțiunii de organe de control și a celor de urmărire penală, în special procuror, și aici avem exemplificativ dispozițiile art. 27 din Legea nr. 50/1991 care prevăd că: *Președinții consiliilor județene, primarii și organele de control din cadrul autorităților administrației publice locale și județene au obligația să urmărească respectarea disciplinei în domeniul autorizării executării lucrărilor în construcții în cadrul unităților lor administrativ-teritoriale și, în funcție de încălcarea prevederilor legale, să aplice sancțiuni sau să se adreseze instanțelor judecătorești și a organelor de urmărire penală.**

Din cuprinsul art. 32 alin. 4 din Legea nr. 50/1991 rezultă deopotrivă o altă prevedere, situațiile propuse de art. 24 din Legea nr. 50/1991, respectiv constatarea celor două infracțiuni din cuprinsul acestei legi, *organele de control vor putea cere organelor judiciare să dispună măsurile menționate la alin. 1 și, de asemenea, organele de control competente potrivit legii, pot cere organelor de urmărire penală sesizate și, după caz, instanței să dispună oprirea temporară a executării lucrărilor.*

Este clar că legea are o viziune intrinsecă prin care defalcă organele de control de organele de urmărire penală, deci în mod evident procurorul nu ar putea fi niciodată subsumat noțiunii de organ de control din cuprinsul legii.

Însă, Curtea de Apel pune în discuție, apreciind că într-adevăr legea are o anumită discontinuitate în rațiunea ei de a fi, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu hotărâre pentru dezlegarea unei chestiuni de drept dar într-o altă formă, respectiv dacă infracțiunea prevăzută în art. 24 lit.b din Legea nr. 50/1991, constând în *continuarea executării lucrărilor,*

după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente potrivit legii, are în vedere aceeași conduită interzisă ca fiind incriminată ca infracțiune și în cazul în care lucrările nu se opresc, dar sistarea lor este dispusă de către organele de urmărire penală.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, apreciază că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru această chestiune, având în vedere că din cuprinsul legii nu rezultă care ar putea fi sancțiunea care ar rezulta ca urmare a opririi lucrărilor de către procuror sau de instanța de judecată. Legea lasă la latitudinea procurorului și instanței de judecată o posibilitate de a opri lucrările, dar cu toate acestea nu se înțelege dacă această posibilitate ar fi sancționată sau nu în penal.

Apărătorul ales al apelanților inculpați ##### și ## ##, ##### ##### ## ##, avocat #####, având cuvântul, arată că este util ca Înalta Curte de Casație și Justiție să lămurească în ce măsură neoprirea lucrărilor atunci când această oprire este dispusă de procuror este sancționabilă în planul dreptului penal sau e sancționabilă doar în planul unei amenzi judiciare ca urmare a nerespectării unei dispoziții dată de către un organ judiciar.

Instanța dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și suspendarea judecării cauzei până la momentul emiterii deciziei de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

CURTEA,

Deliberând cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, curtea de apel reține următoarele:

A. Obiectul cauzei

Prin sentința penală nr. ##### din data de ##.##.2023, pronunțată în dosarul cu nr. #####/#####/#####, Judecătoria ##### a hotărât următoarele:

1. În baza art. 396 alin. 5 din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. b) teza I din Codul de procedură penală (fapta nu este prevăzută de legea penală), l-a **achitat** pe inculpatul ##### pentru săvârșirea infracțiunii de executarea fără autorizație de construire sau de desființare ori cu nerespectarea prevederilor acesteia a lucrărilor prevăzute la art.3 alin.1 lit.b din Legea 50/1991 prev. de art.24 lit.a din Legea nr.50/1991.

2. În baza art. 396 alin. 1 și alin. 3 Cod de procedură penală raportat la art. 80 Cod penal, a **renunțat la aplicarea pedepsei** față de inculpatul ##### pentru săvârșirea infracțiunii de continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente, potrivit legii prev. de art.24 lit.b din Legea nr.50/1991 (faptă din perioada 24.09.2019-11.12.2020).

În baza art. 81 Cod penal, a aplicat inculpatului un **avertisment** și a atras atenția acestuia asupra conduitei sale viitoare și a consecințelor la care se expune dacă va mai comite infracțiuni, respectiv lipsa posibilității de a mai beneficia de instituția renunțării la aplicarea pedepsei, conform art. 80 alin. 2 lit. b Cod penal.

În baza art. 396 alin. 5 din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. 1 lit. b) teza I din Codul de procedură penală (fapta nu este prevăzută de legea penală), a **achitat** inculpata subscrisă ##. ##.##### ##### ##.##. -- înregistrată la O.N.R.C. sub nr.###/###/#### din data de ##.##.#####, CUI #####, cu sediul în #####, str.## ##### nr.##, jud.#####. reprezentată convențional prin #####-#####, persoană juridică română, necunoscută cu antecedente penale, pentru săvârșirea infracțiunii de executarea fără autorizație de construire sau de desființare ori cu nerespectarea prevederilor acesteia a lucrărilor prevăzute la art.3 alin.1 lit.b din Legea 50/1991 prev. de art.24 lit.a din Legea nr.50/1991.

În baza art. 396 alin. 1 și alin. 3 Cod de procedură penală raportat la art. 80 Cod penal, a **renunțat la aplicarea pedepsei** față de inculpata ##. ##.##### ##### ##.##. pentru săvârșirea infracțiunii de continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente, potrivit legii prev. de art.24 lit.b din Legea nr.50/1991(faptă din perioada 24.09.2019-11.12.2020).

În baza art. 81 Cod penal, a aplicat inculpatei un **avertisment** și a atras atenția acesteia asupra conduitei sale viitoare și a consecințelor la care se expune dacă va mai comite infracțiuni, respectiv lipsa posibilității de a mai beneficia de instituția renunțării la aplicarea pedepsei, conform art. 80 alin. 2 lit. b Cod penal.

În baza art. 24 ind. 1 din Legea nr. 50/1991 și art. 256 C.proc.pen., a respins ca neîntemeiată solicitarea procurorului de desființare a lucrărilor.

Judecătoria a reținut, în esență, că prin rechizitoriul nr. ####/####, întocmit de Parchetul de pe lângă Tribunalul ##### din data ##.##.####, înregistrat la data de ##.##.####, sub nr. ####/####/####, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

- #####, pentru săvârșirea infracțiunilor de „executarea fără autorizație de construire sau de desființare ori cu nerespectarea prevederilor acesteia a lucrărilor prevăzute la art.3 alin.1 lit.b din Legea 50/1991” prev. de art.24 lit.a din Legea nr.50/1991 și ”continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente, potrivit legii” prev. de art.24 lit.b din Legea nr.50/1991, ambele cu aplic. art.38 alin.1 C.p.

- #.##.####, pentru săvârșirea infracțiunilor de „executarea fără autorizație de construire sau de desființare ori cu nerespectarea prevederilor acesteia a lucrărilor prevăzute la art.3 alin.1 lit.b din Legea 50/1991” prev. de art.24 lit.a din Legea nr.50/1991 și ”continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente, potrivit legii” prev. de art.24 lit.b din Legea nr.50/1991, ambele cu aplic. art.38 alin.1 C.p.

În fapt, în cuprinsul actului de sesizare s-au reținut, în esență, următoarele:

Potrivit rechizitoriului, s-a reținut, în esență, că începând cu anul 2018 și până la data de 18.03.2019, inculpatul ##### și societatea sa #.#. ##### au efectuat lucrări de construire la imobilul situat în ##### str.##### nr.#, jud.#####, imobil ce face parte din zona protejată Ansamblul Urban – ##### - #####, cod ### ##-##-#-#-# fără a respecta prevederile autorizației de construire nr.####/##.##.####, lucrări de construire constând în demolarea în totalitate a imobilului situat la adresa de mai sus, fără a menține fațada principală așa cum este specificat în autorizația de construire, activități efectuate în beneficiul #.#. ##. ##### care deține calitatea de proprietar, beneficiar și executant.

Începând cu data de ##.##.#### și până în prezent, inculpatul ##### și societatea sa #.#. ##### au continuat să efectueze lucrări de construire la imobilul situat în ##### str.##### nr.#, jud.#####, după emiterea ordonanței procurorului din data de ##.##.#### de oprire temporară a lucrărilor, activități efectuate în beneficiul #.#. ##. ##### care deține calitatea de proprietar, beneficiar și executant.

Analizând actele și lucrările dosarului, probatoriul administrat în cursul urmăririi penale precum și în cursul cercetării judecătorești, instanța a reținut următoarea situație de fapt:

1.Cu privire la infracțiunea de executarea fără autorizație de construire sau de desființare ori cu nerespectarea prevederilor acesteia a lucrărilor prevăzute la art.3 alin.1 lit.b din Legea 50/1991, prev. de art.24 lit. a din Legea nr.50/1991:

Inculpatul ##### prin administrator, în calitate de proprietar, executant și beneficiar, a obținut autorizația de construire nr.####/##.##.#### prin care se autorizează executarea lucrărilor de construire pentru: desființare cu menținerea fațadei principale, construcție clinică stomatologică, organizare șantier. (f. 78 vol. I dup)

Autorizația de construcție avea ca obiect imobilul situat în zona centrală a mun. ##### (municipiu de categoria I), zona „A” conf. HCL nr. ####/##.##.2015, republicată conf. HCL nr. ###/2016, „Zonă istorică a #####” și Zonă de rezervație de arhitectură #####” cuprinsă în Ansamblul urban „##### — #####” conf. L.M.I. #####. (a se vedea capitolul 2, punctul 9.1 din raportul de expertiză – f. 173 vol. I d.i.).

Pe parcursul executării lucrărilor care au început în ##.##.2018 (f. 113 dup), în ##### 2019 s-a constatat că există un pericol iminent de prăbușire a fațadei imobilului, datorată în esență degradării structurale, vechimii și modalității în care a fost construită la începutul perioadei interbelice.

Cu privire la riscul iminent de prăbușire a fațadei, starea clădirii și respectarea etapelor prevăzute în proiectul arhitectural ce a stat la baza autorizației de construcție:

Inițial, prin expertiza tehnică nr. ###/2017 întocmită de ing. ##### (f. 126-173 vol. I dup) s-a stabilit că soluția tehnică de demolare parțială cu păstrarea fațadei principale „nu va influența negativ rezistența și stabilitatea noii construcții”.

Cu toate acestea, după cum expertul judiciar a menționat în raportul de expertiză #####/2022, încă de la început s-a prevăzut în expertiza tehnică 11/2017 faptul că măsurile tehnice analizate vor putea fi „modificate sau extinse pentru cazurile în care, în urma decopertărilor și dezvelirii fundațiilor efectuate ... ,vor fi identificate vicii de execuție sau avarii structurale ... ” (f. 178 d.i.).

Or, prin minuta din ###.##.2019 (f. 85 vol. I dup), după demolarea tronsonului # și demolarea parțială a tronsonului # (planșee din lemn cu umpluturi, pereți transversali nepofianți, grinzi de planșeu care rezemau pe zidăria fațadei principale, desfacerea tencuielilor). executantul a constatat „o stare avansată de degradare” a peretelui fațadei principale pregătit pentru cămășuire conform proiectului de rezistență, solicitând proiectantului general „găsirea unei soluții tehnice”.

Mai exact, din minuta de mai sus reieșea că mortarul de legătură dintre cărămizi se afla în stare avansată de degradare, existând zone în care acesta s-a desprins din rostul dintre cărămizi, iar elementele de lemn cu rol structural prezentau urme avansate de degradare/putrezire (f. 85 vol. I dup).

De altfel, martorul ##### (f. 97 d.i.), șef de șantier, a arătat că s-a constatat că au apărut crăpături în fațadă, exista pericol de prăbușire a acesteia, existând totodată bucăți din pereții interiori care s-au prăbușit.

Aspectele de mai sus au fost confirmate și de martorii ##### (inginer de structură de rezistență -f. 107 d.i.), ##### (proiectant general – f.108 d.i.), ##### (expert tehnic rezistență-stabilitate f. 119 vol. I) și ##### (diriginte de șantier – f. 128 d.i.).

Ulterior a fost întocmită expertiza tehnică ###/##### 2019 de către #####, prin care s-a stabilit că este necesară desfacerea fațadei și refacerea integrală a acesteia (f. 175 și 203 vol. I dup)

De altfel, prin răspunsul la obiectivul nr. 2 la expertiza judiciară, expertul a arătat că *aceste documente, elaborate de experți atestați în domeniu, care se referă la o construcție cu vechime de cca. 80 de ani, (când nu existau măsuri de rezistență și stabilitate a construcțiilor mai ales pentru seisme), constată o situație reală posibilă care impunea măsura înlocuirii elementelor vechi degradate, în pericol de pierderea stabilității.*

În plus, raportat la constatările expertului judiciar (pagina 12 din raport – f. 178 d.i.), instanța a reținut că exista un pericol real, concret, iminent de prăbușire a fațadei în ianuarie 2019, cu riscul punerii în primejdie a circulației rutiere și a vieții trecătorilor, clădirea fiind la limita cu trotuarul și străzile #.##### și ##### din #####.

Cu privire la perioada în care fațada a fost demolată și actele în baza cărora s-a dispus desființarea acesteia:

Astfel cum rezultă din actele de la dosar, expertul judiciar a arătat că urmare a stării de pericol de mai sus a fost emisă **dispoziția de șantier nr. ###/###.##.2019** prin care s-a stabilit că: „... se vor desface și demonta elementele componente în zona mortarelor degradate ... și remontarea lor la nivelul calitativ stabilit și proiectat.” și remodelarea geometrică a fundațiilor ... astfel încât să nu creeze eforturi suplimentare cu consecințe privind pierderea stabilității elementelor de construcție care alcătuiesc fațada.

Dispoziția de șantier nr. ###/###.##.2019 (f. 87 vol. I dup) a fost avizată favorabil de Primăria ##### prin avizul AR #####/###/2019 din ###.##.2019, de la fila 91 vol. I dup.

Instanța a reținut că în urma controlului din data de ###.##.2019 al Poliției Locale ##### la imobilul situat în ##### str.##### nr.#, jud.##### s-a constatat că fațada imobilului era deja demolată, fiind atașate și planșe fotografice (f. 20-24 vol. I dup).

În aceste condiții, în lipsa unor mijloace de probă care să ateste o situație de fapt contrară, instanța a reținut că demolarea fațadei a avut loc în perioada ##.##.2019 (data autorizării DS #/##.##.2019) și ##.##.2019 (data controlului efectuat de poliția locală).

2. Cu privire la infracțiunea de continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente, potrivit legii, prev. de art. 24 lit. b din Legea nr.50/1991:

În data de ##.##.2019, prin ordonanță, procurorul a dispus, în baza art. 24 ind. 1 alin. 2 din Legea nr. 50/1991, oprirea temporară a lucrărilor până la soluționarea procesului penal, iar măsura dispusă de procuror a fost comunicată inculpatului #####, administrator al #####, în aceeași dată conform dovezii de comunicare de la fila 15 vol. I dup.

Conform declarațiilor martorilor ##### și ##### (f. 96-97 vol. I d.i.) a rezultat că inițial lucrările au fost oprite la începutul lunii august, însă au fost reluate spre sfârșitul lunii august 2019.

S-a precizat că în data de ##.##.2019 a fost emisă de către Primăria ##### autorizația de construire în regim de urgență nr.###/##.##.2019, prin care au fost autorizate lucrări *de intervenție în primă urgență obligatorii ... pentru punere în siguranță infrastructură rutieră în zona str. ##### nr. #, în baza notei de fundamentare.*

În acest context, instanța reține că respectiva autorizație a fost emisă urmare a unei noi stări de pericol pentru infrastructura rutieră, constând în surparea trotuarului în zona în care fundația veche a clădirii nu mai putea susține trotuarul.

În continuare, la data de ##.##.2019 și la data de ##.##.2019 polițiști din cadrul Secției 1 Poliție ##### au constatat că aceste lucrări de construire au continuat și după emiterea ordonanței procurorului, întocmindu-se procese-verbale de consemnare a aspectelor constatate. (vol.I f.39-40, f.41-53 vol. I dup)

Cu privire la lucrările ce se efectuau în concret, expertul judiciar, în răspunsul la obiectivul nr. #, a arătat că *în perioada dintre obținerea A.C.U. nr. ###/##.##.2019 și data ultimei constatări (##.##.2019) s-au desfășurat lucrări de turnare a diafragmelor din b.a. ale subsolului și de armare și cofrare a plicii din b.a. peste subsol, care erau de natură să sprijine infrastructura străzilor adiacente, care se înscriau în lucrările de urgență autorizate.* (pagina 21 din raport, fila 185 d.i.)

Cu toate acestea, urmare a lămuririlor solicitate de instanța de judecată, prin răspunsul la obiecțiunea nr. 3, expertul a arătat că *se poate considera că lucrările care se încadrează în prevederile A.C.U. nr. ###/##.##.2019, de punere în siguranță a structurii rutiere a str. #. ##### au constat (pentru Corpul 2) în: execuție radier general, diafragme longitudinale și transversale la demisol, planșeu peste demisol, toate din beton armat.*

Lucrările imediat următoare din punct de vedere tehnologic, care depășesc prevederile A.C.U. nr. ###/##.##.2019 constau în lucrări de cofrare, armare și turnare ale elementelor verticale ale parterului (diafragme, stâlpi), și au fost constatate de către Secția 1 a Poliției Mun. ##### prin P.-V. din ##.##.2019, înainte cu cca. două luni de eliberarea A.C. nr. ###/##.##.2019, cu mențiunea că aceste lucrări (realizate în avans față de A.C. ###/2019) erau prevăzute atât în A.C. nr. #####, cât și cuprinse în Avizul favorabil din ##.##.2019.

(pagina 10 din răspunsul la obiecțiuni, fila ## vol. II d.i.)

Prin urmare, contrar acuzației, instanța a reținut că lucrările din ##.##.2019 se circumscriau lucrărilor autorizate din ACU nr. ###/##.##.2019, lucrări ce nu erau oprite prin ordonanța procurorului din ##.##.2019.

Pe de altă parte, s-a observat că lucrările ulterioare, începând cu data de ##.##.2019 și până la ##.##.2020 (perioada cu care instanța a fost investită) au fost continuate de către inculpați cu încălcarea ordonanței procurorului din ##.##.2019.

Sub acest aspect, s-a observat că la momentul efectuării expertizei judiciare în prezenta cauză clădirea era pe deplin ridicată, având structura de rezistență, geamurile și izolația realizate, iar continuarea lucrărilor până la ##.##.2020 nu a fost contestată.

În ceea ce privește faptul că inculpații au încălcat ordonanța procurorului inclusiv după data emiterii noii autorizații AC nr. #####/##.##.2019, instanța a reținut că această autorizație nu

îndreptătea inculpații să continue lucrările după emitere, întrucât prevedea printre condiții "conform art. 24 ind. 1 pct. 2 din Legea nr. 50/1991", ceea ce echivala cu condiția inexistenței unei ordonanțe de sistare de lucrărilor emisă de către procuror (f. 77 vol. I dup).

În drept s-au reținut următoarele:

1. Cu privire la infracțiunea de executarea fără autorizație de construire sau de desființare ori cu nerespectarea prevederilor acesteia a lucrărilor prevăzute la art. 3 alin. 1 lit. b din Legea 50/1991, prev. de art. 24 lit. a din Legea nr.50/1991:

S-a învederat că lucrările efectuate la imobilul în litigiu se subsumează prevederilor art. 3 alin.1 lit. b) din Legea nr. 50/1991, mai exact lucrări de construire, reconstruire, extindere, reparare, consolidare, protejare, restaurare, conservare, precum și orice alte lucrări, indiferent de valoarea lor, care urmează să fie efectuate la toate categoriile de monumente istorice prevăzute de lege - monumente, ansambluri, situri - inclusiv la anexele acestora, identificate în același imobil - teren și/sau construcții, la construcții amplasate în zone de protecție a monumentelor și în zone construite protejate, stabilite potrivit legii, ori la construcții cu valoare arhitecturală sau istorică deosebită, stabilite prin documentații de urbanism aprobate.

Astfel, lucrările de demolare și de reconstruire au fost efectuate asupra unui imobil care, deși nu este monument istoric, este amplasat în zona protejată ##### - ##### - #####, cod### ##-##-##-#####.

În atare context, efectuarea lucrărilor de mai sus fără autorizație de construire sau cu nerespectarea acesteia, în principiu, ar constitui infracțiunea prev. de art. 24 lit. a) din Legea nr. 50/1991.

Cu toate acestea, instanța a dispus în cauză achitarea în baza art. 16 lit. b) teza I C.proc.pen. (fapta nu este prevăzută de legea penală) față de ambii inculpați pentru infracțiunea de nerespectare a autorizației de construire, pentru următoarele motive:

După cum instanța a reținut mai sus, ca regulă generală, efectuarea de lucrări de demolare se putea efectua doar cu condiția existenței unei autorizații.

Cu toate acestea, în cazurile în care, pe parcursul lucrărilor intervin elemente neprevăzute, precum riscul de prăbușire a fațadei în prezenta cauză, legislația prevede anumite proceduri ce trebuie urmate.

Astfel, s-a învederat că potrivit art. 7 alin. 15 din Legea nr. 50/1991, *în situația în care în timpul executării lucrărilor și numai în perioada de valabilitate a autorizației de construire survin modificări de temă privind lucrările de construcții autorizate, care conduc la necesitatea modificării acestora, titularul are obligația de a solicita o nouă autorizație de construire, potrivit prevederilor prezentei legi.*

Prin urmare, legea stabilește că atunci când survin modificări de temă, titularul autorizației are obligația de a solicita o nouă autorizație înainte de continua lucrările.

Sub acest aspect, prin anexa 2 punctul 19 din Legea nr. 50/1991, modificarea de temă este definită ca fiind *orice schimbare inițiată de către investitor/proprietar care are în vedere funcțiunile și/sau capacitățile funcționale caracteristice, indicatorii tehnico-economici aprobați, soluțiile spațiale și/sau de amplasament și alte asemenea cerințe, care au fundamentat elaborarea documentației tehnice - D.T, care a stat la baza emiterii autorizației de construire.*

Având în vedere faptul că definiția modificării de temă implică aplicarea și a unor definiții de natură tehnică, s-a solicitat expertului prin obiectul nr. # să precizeze dacă desființarea fațadei în cauza concretă a constituit o modificare de temă.

Expertul judiciar a arătat că *desfacerea/demolarea fațadei și înlocuirea cu o zidărie conformă cu standardele actuale, dar cu conformarea impusă prin avizul D.J. C nr. ###/###.##.2019 este o soluție tehnică, în condițiile în care s-au păstrat conformarea întregii clădiri și funcționalitățile autorizate.*

Cu alte cuvinte, expertul a arătat că atât timp cât forma și funcționalitatea clădirii nu s-au modificat, demolarea fațadei nu a constituit o modificare de temă, ci doar o soluție tehnică.

În acest context, devin relevante prevederile Ordinului 839/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.

Mai exact, acest ordin, prin normele metodologice adoptate, intervine și clarifică diferența dintre modificarea de temă, prev. de art. 66 și **soluția tehnică**, definită de art. 67.

În concret, deși inclusiv în cazul modificării soluțiilor tehnice este prevăzută necesitatea obținerii unei noi autorizații, prevederile art. 67 alin. 2 din Ordinul 839/2009 stabilesc că *prin excepție de la prevederile alin. (1), pe bază de **dispoziție de șantier** dată de proiectantul lucrărilor și verificată de către un verficator de proiecte atestat în condițiile legii, precum și cu acordul scris al beneficiarului/investitorului/ administratorului/managerului de proiect, după caz, se pot admite modificări locale ale soluțiilor tehnice din documentația tehnică - D.T. autorizată fără emiterea unei noi autorizații de construire, dacă: a) nu se modifică funcțiunea consemnată în autorizația inițială; b) se asigură respectarea prevederilor avizelor/acordurilor/punctului de vedere al autorității competente pentru protecția **mediului**, precum și ale actului administrativ al acesteia după caz, anexe la autorizația inițială; c) se asigură respectarea prevederilor Codului civil; d) nu se modifică condițiile de amplasament (regim de înălțime, POT, CUT, aliniament, distanțele minime față de limitele proprietății, ori aspectul construcției); e) nu sunt periclitate rezistența și stabilitatea clădirilor învecinate; f) se asigură respectarea prevederilor reglementărilor tehnice în domeniul securității la incendiu. g) se asigură economia de energie.*

În plus, alin. 3 al art. 67 din ordin stabilește că *se încadrează în prevederile alin. (2) și lucrările devenite necesare în cazuri speciale determinate de luarea în considerare a unor situații imprevizibile la faza de proiectare (ca urmare a unor decopertări, relevee de fundații etc.), care se execută la construcții existente, inclusiv la monumente istorice (cu avizul organismelor abilitate ale Ministerului Culturii și Cultelor).*

S-a menționat că imobilul în cauză nu este monument istoric, nefiind necesar un alt aviz al Ministerului Culturii pentru dispoziția de șantier.

Astfel, s-a observat că este întemeiată concluzia expertului în sensul că desființarea și refacerea fațadei ulterior, după aceeași formă și cu aceleași funcționalități, nu reprezintă o schimbare de temă, ci doar o soluție tehnică ce era exceptată de la condiția unei noi autorizații, fiind necesară doar emiterea unei dispoziții de șantier.

Mai mult decât atât, Primăria #####, autoritatea ce emisese anterior și autorizația de construire, a validat raționamentul expertului atunci când în data de ##.##.2019 a avizat favorabil DS ###.##.2019. (f. 91 vol. I dup)

De altfel, pe parcursul întregii expertize și prin răspunsul la mai multe obiective expertul a reiterat faptul că prin avizarea DS###.##.2019, împreună cu planșele atașate, primăria a avizat și desființarea fațadei principale.

În concluzie, s-a conchis că desființarea fațadei nu este o modificare de temă și se încadrează în prevederile art. 67 alin. 2 din Ordinul nr. 839/2009, astfel încât prin dispoziția de șantier nr. ###.##.2019 s-a dispus în mod legal desființarea fațadei, fiind respectate limitele autorizației de construcție inițiale nr. #####/2017.

Pe de altă parte, chiar dacă s-ar aprecia că desființarea fațadei nu trebuia autorizată de către primărie și s-ar aprecia că titularul ar fi trebuit să ceară o nouă autorizație, cât timp avizul favorabil al primăriei a rămas valabil, s-a învederat că nu se poate reproșa inculpaților faptul că s-au bazat pe legalitatea acestuia aviz.

În subsidiar, raportat la inculpatul #####, în acord cu apărarea, instanța a apreciat că, având în vedere că a apelat la specialiști în domeniu (ingineri și experți de rezistență, arhitecți) și a urmat soluțiile propuse de aceștia, inclusiv urmare a efectuării unei noi expertize de rezistență în ianuarie 2019, se poate concluziona că acesta, chiar în ipoteza în care s-ar considera că fapta este prevăzută de legea penală, nu a acționat cu vinovăție.

În terțiar, instanța a reținut că în cauză exista și o stare de necesitate, având în vedere pericolul iminent de prăbușire a fațadei în stradă și pe trotuar (a se vedea analiza de la situația de fapt), fiind întrunite condițiile art. 20 C.pen.

Sub acest aspect, deși s-a solicitat expertului să verifice dacă au fost respectate etapele prevăzute în documentația inițială, expertul nu a identificat acțiuni sau nereguli prin care inculpații să fi creat vreo stare de pericol în mod premeditat, iar din răspunsul la obiectivul nr. # a rezultat că starea de pericol era posibilă, chiar cu respectarea tuturor etapelor.

Nu s-a reținut argumentul apărării privind cauza justificativă a consimțământului persoanei vătămate întrucât, pe de o parte, s-a apreciat că persoană vătămată nu își poate da consimțământul la comiterea infracțiunii prev. de art. 24 lit. a din Legea nr. 50/1991, legalitatea în construcții nefiind lăsată la disponibilitatea autorităților, iar obținerea unei autorizații noi și a avizelor ulterioare faptelor nu ar reprezenta un astfel de consimțământ.

Având în vedere că temeiul prev. de art. 16 lit. b) teza I (fapta nu este prevăzută de legea penală) este favorabil inculpaților, s-a dispus achitarea acestora în baza acestui temei.

2. Cu privire la infracțiunea de continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente, potrivit legii prev. de art. 24 lit. b din Legea nr. 50/1991:

Cu titlu preliminar, apărarea a invocat faptul că procurorul nu este organ de control în sensul Legii nr. 50/1991, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Cu toate acestea, instanța a reținut că potrivit art. 24 ind. 1 alin. 2 din Legea nr. 51/1991, "procurorul sau instanța de judecată poate dispune, din oficiu sau la cerere, oprirea temporară a executării lucrărilor, pe tot parcursul procesului penal."

Mai mult decât atât, organele de control indicate de către inculpat sunt cele competente să constate și, respectiv, să aplice sancțiuni pentru contravenții.

Atunci când se constată indicii ale săvârșirii unei infracțiuni, dispunerea încetării temporare a lucrărilor se dispune de către procuror care, raportat la infracțiunea prev. de art. 24 lit. a) din Legea nr. 50/1991 este asimilat unui organ de control, acesta având în atribuții supraveghere urmării penale cu privire la infracțiune.

De altfel, conform art. 32 alin. 4 din Legea nr. 50/1991, *în situațiile prevăzute la art. 24, organele de control vor putea cere organelor judiciare să dispună măsurile menționate la alin. (1). Organele de control competente, potrivit legii, pot cere organelor de urmărire penală sesizate și, după caz, instanței să dispună oprirea temporară a executării lucrărilor, pe tot parcursul procesului penal.*

Prin urmare, acest argument a fost înlăturat de instanță.

S-a arătat că nu se poate reține nici lipsa vinovăției invocată de apărare, motivat de faptul că inculpații ar fi avut reprezentarea că emiterea avizelor și a ACU nr. ####/###.##.2019 ar lipsi de efecte ordonanța procurorului întrucât, deși aveau tot dreptul și chiar obligația legală să execute lucrările prevăzute în autorizația de urgență, inculpații au acționat în cunoștință de cauză atunci când au continuat lucrările peste cele necesare siguranței infrastructurii rutiere (în esență, atunci când, în loc să se oprească după ridicarea subsolului, au continuat cu ridicarea întregii clădiri).

De altfel, s-a învederat că tocmai demersurile inculpaților efectuate pentru obținerea ACU ####/2019 denotă faptul că erau conștienți de faptul că prin ACU nr. ####/###.##.2019 nu li se conferea decât dreptul să ridice construcția până la nivelul subsolului, nivel ce susținea trotuarul și înlătura pericolul pentru infrastructura rutieră.

În continuare, în ceea ce privește lucrările din ###.##.2019, urmare a expertizei judiciare efectuate, s-a constatat că acestea se circumscriau lucrărilor prevăzute în ACU nr. ####/###.##.2019, autorizație emisă în regim de urgență pentru siguranța infrastructurii rutiere.

Lucrările autorizate prin ACU nr. ####/###.##.2019 nu au făcut obiectul ordonanței procurorului din ###.##.2019, iar această autorizație are o existență de sine stătătoare, independentă de celelalte autorizații emise în cauză.

Pentru urmare, după cum instanța a reținut *supra*, inculpații au continuat lucrările, după depășirea limitelor ACU nr. ####/###.##.2019, respectiv după realizarea subsolului, începând cu lucrările constatate în ###.##.2019 și până la ###.##.2020 (data până la care a fost investită instanța și care se încadrează în limitele ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale).

S-a precizat că nici faptul că lucrările s-au încadrat în limitele autorizațiilor ####/2017 și ####/2019 nu prezintă relevanță, întrucât efectele acestor autorizații au fost suspendate prin efectul ordonanței procurorului de oprire a lucrărilor.

În concluzie, s-a reținut că fapta inculpatului ##### care, ca reprezentant al inculpatei #.#. ##. ##### #.#.##., începând cu data de ###.##.2019 și până în ###.##.2020 a continuat să efectueze lucrări de construire la imobilul situat în ##### str.##### nr.#, jud.#####, după emiterea ordonanței procurorului din data de ###.##.2019 de

oprire temporară a lucrărilor, activități efectuate în beneficiul #.#. ##. ##### ##### ##### #.#.#., care deține calitatea de proprietar, beneficiar și executant, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente, potrivit legii prev. de art.24 lit.b din Legea nr.50/1991.

Elementul material a constat în acțiunea de continuare a executării lucrărilor, dincolo de limitele autorizate în regim de urgență prin ACU nr. ####/##.##.2019 și de efectuare în continuare a construcției până la ultimul nivel, cu încălcarea ordonanței procurorului din ##.##.2019, prin care s-a dispus oprirea lucrărilor până la soluționarea definitivă a cauzei.

În ceea ce privește latura subiectivă, s-a arătat că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă de către inculpat, care a prevăzut și urmărit ca prin acțiunile sale să termine edificarea construcției.

Fapta inculpatului #.#. ##. ##### ##### ##### #.#.#. care, în calitate de proprietar, beneficiar și executant, începând cu data de ##.##.2019 și până în ##.##.2020, a continuat să efectueze lucrări de construire la imobilul situat în ##### str.##### ##### nr.#, jud.#####, după emiterea ordonanței procurorului din data de ##.##.2019 de oprire temporară a lucrărilor, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente, potrivit legii prev. de art.24 lit.b din Legea nr.50/1991.

Elementul material a constat în acțiunea de continuare a executării lucrărilor, dincolo de limitele autorizate în regim de urgență prin ACU nr. ####/##.##.2019 și de efectuare în continuare a construcției până la ultimul nivel, cu încălcarea ordonanței procurorului din ##.##.2019 prin care s-a dispus oprirea lucrărilor până la soluționarea definitivă a cauzei.

În ceea ce privește latura subiectivă, s-a arătat că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă de către inculpat, care a prevăzut și urmărit ca prin acțiunile sale să termine edificarea construcției.

Împotriva acestei sentințe penale au formulat apel, în termenul legal, Parchetul de pe lângă Judecătoria #####, Consiliul Local al mun. ##### și inculpații #.#. ##.##### ##### ##### #.#.#. și ##### #####.

La termenul din data de ##.##.2023, inculpații #.#. ##. ##### ##### ##### #.#.#. și ##### ##### au solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, respectiv dacă în interpretarea art. 24 lit. b din Legea nr. 50/1991, organele de urmărire penală au calitatea de organe de control.

B. Expunerea pe scurt a chestiunii de drept

La termenul de judecată din data de ##.##.2024, ##### a respins cererea formulată de inculpați având ca obiect sesizarea Înaltei Curți Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept dacă în interpretarea art. 24 lit. b din Legea nr. 50/1991, organele de urmărire penală au calitatea de organe de control, punând însă în discuție același tip de sesizare, însă pentru dezlegarea chestiunii „**dacă infracțiunea prevăzută în art. 24 lit. b din Legea nr. 50/1991, constând în continuarea executării lucrărilor, după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente potrivit legii, are în vedere aceeași conduită interzisă incriminată ca infracțiune și în cazul în care lucrările nu se opresc, în cazul sistării lor de către organele de urmărire penală**”.

C. Examenul de admisibilitate a sesizării

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală: "Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată."

Din cuprinsul prevederilor legale care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, care trebuie îndeplinite cumulativ:

- chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecătii, în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

- chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele;

- chestiunea de drept pusă în discuție să fie una veritabilă, dificilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

- chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Examinând îndeplinirea acestor condiții, Curtea apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de lege privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

Astfel, în analiza primei condiții, se reține că aceasta este îndeplinită, Curtea fiind investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, respectiv cu soluționarea apelului declarat împotriva sentinței penale nr. ##### din data de ##.##.####, pronunțată în dosarul cu nr. #####/#### al Judecătorei #####.

Și cea de-a doua condiție enunțată este îndeplinită, întrucât chestiunea de drept pentru a cărei lămurire a fost sesizată instanța supremă nu a primit o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă anterioară sau printr-un recurs în interesul legii.

În ceea ce privește existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, Curtea reține că problema de drept invocată vizează aspecte de drept material, de natură să atragă o problemă veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit textul de lege, ca fiind întrunite elementele de tipicitate doar în cazul sistării lucrărilor de către organele de control competente, sau și în cazul dispunerii sistării de către organele de urmărire penală, cum este cazul în speță.

Tot astfel, soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, respectiv „**dacă infracțiunea prevăzută în art. 24 lit. b din Legea nr. 50/1991, constând în continuarea executării lucrărilor, după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente potrivit legii, are în vedere aceeași conduită interzisă incriminată ca infracțiune și în cazul în care lucrările nu se opresc, dar sistarea lor este dispusă de către organele de urmărire penală?**” fiind esențială pentru dezlegarea raportului juridic penal care face obiectul cauzei.

Față de aceste considerente, Curtea constată îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de lege pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, motiv pentru care va dispune în acest sens.

D. Punctele de vedere exprimate cu ocazia dezbatelor cu privire la chestiuni de drept a căror dezlegare se solicită

Reprezentantul Ministerului Public a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea acestei chestiuni, având în vedere că din cuprinsul legii nu rezultă care ar putea fi sancțiunea care s-ar aplica ca urmare a opririi lucrărilor de către procuror sau de instanța de judecată. S-a arătat că legea lasă la latitudinea procurorului și instanței de judecată o posibilitate de a opri lucrările, dar cu toate acestea nu se înțelege dacă această posibilitate ar fi sancționată sau nu în penal.

Apărătorul ales al apelanților inculpați ##### și ## ##. ##### ##### #####, avocat #####, a arătat că este util ca Înalta Curte de Casație și Justiție să lămurească în ce măsură neoprirea lucrărilor atunci când această oprire este dispusă de procuror este sancționabilă în planul dreptului penal sau e sancționabilă doar în planul unei amenzi judiciare, ca urmare a nerespectării unei dispoziții dată de către un organ judiciar.

E. Punctul de vedere al instanței

Analizând cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedura prevăzută de art. 475 din Codul de procedură penală, Curtea constată că prin chestiunea de drept invocată se solicită, în esență, lămurirea chestiunii **„dacă infracțiunea prevăzută în art. 24 lit. b din Legea nr. 50/1991, constând în continuarea executării lucrărilor, după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente potrivit legii, vizează deopotrivă aceeași conduită interzisă, incriminată ca infracțiune și în cazul în care lucrările nu se opresc, dar sistarea lor este dispusă de către organele de urmărire penală”?**

Chestiunea de drept invocată reprezintă o veritabilă chestiune de drept, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, având în vedere dispozițiile Legi nr. 50/1991, astfel:

Potrivit art. 27 al. 1 din Legea nr. 50/1991, **„Președinții consiliilor județene, primarii și organele de control din cadrul autorităților administrației publice locale și județene au obligația să urmărească respectarea disciplinei în domeniul autorizării executării lucrărilor în construcții în cadrul unităților lor administrativ-teritoriale și, în funcție de încălcarea prevederilor legale, să aplice sancțiuni sau să se adreseze instanțelor judecătorești și organelor de urmărire penală, după caz.”**

În continuare, art. 28 al. 1 din același act normativ prevede că **„Odată cu aplicarea amenzii pentru contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) și b) se dispune oprirea executării lucrărilor, precum și, după caz, luarea măsurilor de încadrare a acestora în prevederile autorizației sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia, într-un termen stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției”**.

Or, din analiza exhaustivă a conținutului art. 26 ce enumeră contravențiile ce pot fi comise în materie (forma în vigoare nesuferind modificări față de momentul epuizării activității infracționale), constatăm că operațiunile menționate la art. 26 al. 1 lit. a și b ce pot constitui contravenții, respectiv **executarea sau desființarea, totală ori parțială, fără autorizație a lucrărilor și executarea sau desființarea, cu nerespectarea prevederilor autorizației și a proiectului tehnic, a lucrărilor**, exceptează lucrările circumscrise art. 3 lit. b, constând în **lucrări de construire, reconstruire, extindere, reparare, consolidare, protejare, restaurare, conservare, precum și orice alte lucrări, indiferent de valoarea lor, care urmează să fie efectuate (...) la construcții amplasate în zone de protecție a monumentelor și în zone construite protejate, cum este cazul celor din prezenta speță**.

Or, este evident că o conduită ilicită având tipicitatea detaliată în art. 26 al. 1 lit. a și b, dar care vizează lucrările prevăzute la art. 3 lit. b poate constitui doar infracțiune, atât timp cât art. 24 lit. a din Legea nr. 50/1991 incriminează ca **infracțiune „executarea fără autorizație de construire sau de desființare ori cu nerespectarea prevederilor acesteia a lucrărilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), cu excepțiile prevăzute de lege”**.

Ca atare, în ipoteza decelării unor conduite neconforme Legii nr. 50/1991, dar care vizează imobilele prevăzute la art. 3 lit. b, nu poate fi incident art. 28, organele de control neputând dispune sistarea lucrărilor, ci au doar opțiunea statuată în art. 32 al. 4 teza a-II-a, respectiv **„Organele de control competente, potrivit legii, pot cere organelor de urmărire penală sesizate și, după caz, instanței să dispună oprirea temporară a executării lucrărilor, pe tot parcursul procesului penal”** (este evidentă, așadar, dihotomia dintre organele de control și organele de urmărire penală, unele neputând fi asimilate altora, după cum a solicitat inițial apărarea a se lămuri problema, ca dezlegare a unei chestiuni de drept).

Odată efectuată această sesizare, care s-a realizat și în prezenta cauză, procurorul poate dispune sistarea lucrărilor, ceea ce în speță s-a dispus prin ordonanța din data de ##.##.2019, în aplicarea corelativă a art. 24 ind.1 al. 2 din Legea nr. 50/1991, conform căruia **„Procurorul sau instanța de judecată poate dispune, din oficiu sau la cerere, oprirea temporară a executării lucrărilor, pe tot parcursul procesului penal”**.

Așadar, chestiunea de drept care se ridică în cauză și necesită dezlegare din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție este de a se determina dacă o conduită ilicită de continuare a lucrărilor în ipoteza sistării lor de către organul de urmărire penală constituie deopotrivă infracțiune, atât

timp cât art. 24 lit. b incriminează doar *continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente, potrivit legii.*

În opinia Curții, omisiunea legiuitorului este regretabilă, deschizând practic posibilitatea neincriminării unei conduite constând în *executarea lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de urmărire penală*, care, după cum am arătat, poate interveni doar în cazul imobilelor având tocmai o valoare arhitecturală și istorică deosebită, subsumate art. 3 lit. b, în toate celelalte cazuri organele de control fiind ținute ca, odată cu aplicarea amenzii pentru contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) și b) să dispună oprirea executării lucrărilor, adițional sau alternativ celorlalte măsuri prevăzute de art. 28 din Legea nr.50/1991.

Față de considerentele expuse mai sus, Curtea, în baza art. 476 alin. 1 raportat la art. 475 din Codul de procedură penală, va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă infracțiunea prevăzută în art. 24 lit. b din Legea nr. 50/1991, constând în continuarea executării lucrărilor, după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente potrivit legii, vizează deopotrivă aceeași conduită interzisă, incriminată ca infracțiune și în cazul în care lucrările nu se opresc, dar sistarea lor este dispusă de către organele de urmărire penală”?

În temeiul art. 476 alin. 2 din Codul de procedură penală va dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept invocate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art. 476 alin. 1 raportat la art. 475 din Codul de procedură penală dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă infracțiunea prevăzută în art. 24 lit. b din Legea nr. 50/1991, constând în continuarea executării lucrărilor, după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente potrivit legii, vizează deopotrivă aceeași conduită interzisă, incriminată ca infracțiune și în cazul în care lucrările nu se opresc, dar sistarea lor este dispusă de către organele de urmărire penală”?

În baza art. 476 alin. 2 din Codul de procedură penală dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept invocate.

Dată și citită în ședința publică, azi ###.2024.

Președinte,

#####

Judecător,

#####

Grefier,

#####